

Til lovforslag nr. L 75. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 16. april 2002*)

Forslag

til

Lov om ændring af tinglysningsloven

(Udvidet ekstern terminaladgang til tinglysningsregistre)

§ 1

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 281 af 29. april 1992 og senest ved § 82 i lov nr. 429 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 50 b ophæves.

2. § 50 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Oplysninger i edb-registre kan endvidere efter ansøgning videregives til enhver ved terminaladgang i øvrigt (ekstern terminaladgang).«

3. I § 50 c, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysninger, der videregives til massemedier efter stk. 2 og 3, kan dog tillige anvendes i journalistisk øjemed.«

4. § 50 c, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Ansøgning om tilladelse til at etablere ekstern terminaladgang indgives til Retten i Århus. Afgørelser om videregivelse efter stk. 5 og 6 træffes ved Retten i Århus med adgang til kære til den landsret, i hvis kreds den, som anmoder om videregivelse, har hjemting.«

5. I § 50 e ændres »§ 50 c, stk. 8« til: »§ 50 c, stk. 7«.

6. I § 50 f, stk. 4, ændres »§ 50 c, stk. 5-7« til: »§ 50 c, stk. 5 og 6«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

POUL NØDGAARD

/ Inge Dahl-Sørensen

Til lovforslag nr. L 76. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 16. april 2002*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

(Udvidelse af lovens anvendelsesområde, effektivisering m.v.)¹⁾

§ 1

I lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 15. september 1986, som ændret ved § 29 i lov nr. 376 af 18. maj 1994, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer m.v.«

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af Den Europæiske Union, til inddrivelse af alle fordringer vedrørende

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger,
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker,
- c) importafgifter,
- d) eksportafgifter,
- e) merværdiafgift,

- f) punktafgifter på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt mineralolier,
- g) indkomst- og formueskatter, jf. artikel 1, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 77/799/EØF,
- h) beskatning af forsikringspræmier og
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a-h, dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig,

jf. artikel 2 og 3 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001. Direktivet med ændringer er optaget som bilag til denne lov.«

3. I § 3, *stk. 3*, ændres »toldfogder« til: »pantefogeder og told- og skattefogeder«.

4. Bilaget til loven, jf. dennes § 1, sidste pkt., som affattet ved nr. 2, affattes som bilaget til denne lov.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EF-Tidende 2001 L 175, s. 17).

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2002.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på anmodninger, der modtages efter lovens ikrafttræden.

POUL NØDGAARD

/ Inge Dahl-Sørensen

**RÅDETS DIREKTIV 76/308/EØF
af 15. marts 1976**

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001.²⁾

... [præambel udeladt]

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes de regler, som medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser skal indeholde med henblik på at sikre inddrivelsen i de enkelte medlemsstater af fordringer af den i artikel 2 omhandlede art, som opstår i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
 - forarbejdet tobak
 - alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - mineralolier
- g) indkomst- og formueskatter
- h) beskatning af forsikringspræmier
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med

undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- »myndighed, der anmoder om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand vedrørende en af de i artikel 2 omhandlede fordringer;
- »myndighed, der anmodes om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, hvortil en anmodning om bistand rettes.
- »importafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- »eksportafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- »indkomst- og formueskat«, hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF³⁾ sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv

²⁾ Sammenskrivningen er foretaget af Justitsministeriet. Sammenskrivningen vedrører EFT L 73 af 19/3 1976, side 18-23, EFT L 331 af 27/12 1979, s. 10, EFT L 390 af 31/12 1992, side 124-126 og EFT L 175 af 28/6 2001, s. 17-20.

³⁾ Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336 af 27/12 1977, s. 15). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

– »afgifter⁴⁾ på forsikringspræmier«

a)	i Østrig:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
b)	i Belgien:	i)	Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
		ii)	Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
c)	i Tyskland:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
d)	i Danmark:	i)	Afgift af lystfartøjsforsikringer
		ii)	Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
		iii)	Stempelafgift af forsikringspræmier
e)	i Spanien:		Impuesto sobre la prima de seguros
f)	i Grækenland:	i)	<i>Udeladt</i>
		ii)	<i>Udeladt</i>
g)	i Frankrig:		Taxe sur les conventions d'assurances
h)	i Finland:	i)	Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vis-
sa försäkringspremier
		ii)	Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
i)	i Italien:		Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui
alla legge 29.10.1967 nr. 1216
j)	i Irland:		Levy on insurance premiums
k)	i Luxembourg:	i)	Impôt sur les assurances
		ii)	Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
l)	i Nederlandene:		Assurantiebelasting
m)	i Portugal:		Imposto de selo sobre os prémios de seguros
n)	i Sverige:		Ingen
o)	i Det Forenede Kongerige:		Insurance Premium Tax (IPT)

Dette direktiv gælder ligeledes krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i sjette led omhandlede afgifter på forsikringspræmier, eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.

Artikel 4

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, førstnævnte myndighed

alle oplysninger, der er af værdi for denne ved inddrivelsen af en fordring.

Med henblik på at fremskaffe disse oplysninger udøver den myndighed, der anmodes om bistand, de beføjelser, der er givet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om inddrivelse af lignende fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig.

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bi-

⁴⁾ Mens artikel 2, litra h, taler om »beskatning af forsikringspræmier«, tales der i artikel 3 om »afgifter på forsikringspræmier«. Forskellen må tilskrives en oversættelsesfejl i den danske udgave af direktivet. I den engelske og den franske udgave er sprogbrugen konsekvent, idet der i begge artikler tales om hhv. »taxes on insurance premiums« og »taxes sur les primes d'assurance«.

Bilag til f. t. l. vedr. bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

stand[, på] den person, som de oplysninger, der skal gives, vedrører, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til at give oplysninger:

- a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;
- b) som vil afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervmæssig hemmelighed; eller
- c) hvis meddelelse ville kunne krænke denne stats sikkerhed eller offentlige orden.

4. Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 5

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.

2. I anmodningen om meddelelse anføres modtagerens navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles og i givet fald skyldnerens navn og adresse og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, giver straks den myndighed, der anmoder om bistand, underretning om, hvorvidt anmodningen om meddelelse er blevet efterkommet, og især om, på hvilken dato akten eller afgørelsen er fremsendt til modtageren.

Artikel 6

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, inddriver den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende

fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, de fordringer, der er omhandlet i et dokument, som hjemler ret til eksekution.

2. Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den medlemsstats side, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dersom der ikke sker anvendelse af artikel 12.

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver
- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyl-

- dige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket, og perioden i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmode[s] om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplerings eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

tion, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes [om] bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 11

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter straks den myndighed, der anmoder om bistand, om, hvad den har foretaget sig som følge af anmodningen om inddrivelse.

Artikel 12

1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit. Såfremt den finder det nødvendigt og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsfor skrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

Uanset stk. 2, [første afsnit], kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i over-

ensstemmelse med dennes love og andre retsfor skrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1, er en domstol eller en forvaltningsdomstol, betragtes dennes afgørelse, hvis den giver den myndighed, der anmoder om bistand, medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, som »det dokument, der hjemler ret til eksekution«, i den i artikel 6, 7 og 8 anvendte betydning, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 13

På begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, træffer den myndighed, der anmodes om bistand, retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring i det omfang, gældende love og andre retsfor skrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det.

Med henblik på iværksættelsen af første stykke anvendes artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 8, 11, 12 og 14 med de nødvendige ændringer.

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

- a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende, nationale fordringer
- b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6, vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution, er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tids-

punktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmodes om bistand, og som, såfremt de var blevet truffet af den myndighed, der anmoder om bistand, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte stat.

Artikel 16

Dokumenter og oplysninger, der meddeles den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv, må af denne kun meddeles til:

- a) den i anmodningen om bistand omhandlede person;
- b) de personer og myndigheder, der har til opgave at inddrive fordringerne, og kun i dette øjemed;
- c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Artikel 17

Anmodninger om bistand og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidst-

nævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 19

Medlemsstaterne tilsender hinanden en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte og modtage anmodninger om bistand.

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 21

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål, der angår anvendelsen af dette direktiv, og som forelægges af formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 22

De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9, 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for forordninger, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 23

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for en mere omfattende gensidig bistand, som visse medlemsstater yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, herunder for så vidt angår meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.

Artikel 24

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1978.

Artikel 25

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på dette direktivs gennemførelse. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles den 15. marts 1976

På Rådets vegne

R. VOUEL

Formand